

Hovedspørgsmaal uløste fra Krigsvidenskabens Standpunkt; vi skulle kun minde om den langtfra endnu sluttede Strid, om hvorvidt Nutidens Fæstningsanlæg bør lægge Hovedvægten paa Forter eller paa Enceinte, ligeledes om i hvilket Omfang man bør gaa over til Pantserkonstruktioner ogsaa tillands. Med Hensyn til Planen i dens Hovedtræk henholder vi os til de foreliggende Kjendtgjæringer, samt tidligere og nu meddelte Erklæringer fra militære Autoriteter.

Der har hidtil blandt Forsvarsvæsenets Venner, baade militære og civile, gjort sig tre Hovedstemninger gjældende. Nogle (naturlig repræsenterede af Flaadens Officerer) have lagt en Hovedvægt paa Flaaden, Andre (nærmest Fodfolkets Ordførere) paa det bevægelige Forsvar tillands for et større eller mindre Omraade af Landsdelene, medens atter Andre (navnlig Artillerister og Ingenieurer) have været tilbøielige til at indskrænke Forsvaret til en Fæstningskrig om Hovedstaden. Disse forskellige Retninger have dog delvis kunnet indrømme Vægten af hinandens Argumenter, saavidt at en tilsyneladende Enighed har kunnet tilveiebringes, naar man gav hver sit uden at tage væsentligt Hensyn til det finantsielle Resultat og de personelle Kræfter. Dette Hensyn har heller ikke været paatrængende nødvendigt at tage, saalænge Sagen kun havde Betydning som politisk Program, medens de virkelige Muligheder ikke paatvang sig som Gjenstand for Betragtningen. Den Maade, hvorpaa den nævnte Enighed denne gang er tilveiebragt, aabenbarer imidlertid nok som, at Tilhængerne af Fæstningskrigen i den Grad har faaet Overtaget, at de øvrige foreslaaede Foranstaltninger for en stor Del vilde falde bort af sig selv, naar man først for Alvor havde indladt sig med Kjøbenhavns Befæstning.

Vi skulle nu, da vi har Grund til at tro, at Mange ikke ret have gjort sig fortrolige med, hvad denne Befæstning egentlig vil sige, noget nærmere søge at belyse det nu foreliggende Forslag.

Bed en Sammenligning med det i 1873

forelagte Fæstningsanlæg, vil man, bortset fra Detailler af de enkelte Værker, finde, at der ved den nu forelagte Plan er foretaget følgende Afbigelsjer:

- 1) Enceintener paa Vestfiden skudt 3 à 4,000 Alen længere frem, saa at den nu ligger i 11,000 Alens Afstandslinie fra Byen, hvor Forterne tidligere vare anbragte.
- 2) Et enkelt Fort er skudt yderligere 4—5,000 Alen frem foran Enceinten, saa at det altsaa naaer den i 1875 antagne Bombardementsgrændse. Planen af 1872 havde 4 Forter paa denne Side, og det hedder i de militære Autoriteters Erklæring desangaaende, at det ikke gaar an at anlægge et isoleret Værk, der hurtig kan ødelægges af den fjendtlige Flå.
- 3) Den nordvestlige Gruppe af Forter — tidligere 5 Stykker i 11,000 Alenslinien — er skudt 3 à 5,000 Alen frem med et Antal af 7 faste Forter, der altsaa ligeledes ville naa Bombardementsgrændsen.
- 4) Paa Amager er anbragt 2 Forter i en Mil's Afstand fra Byen.
- 5) Til Søfiden er Stubbefortet erstattet ved et stærkere Fort paa Middelgrundens Nordspids.

Som Dverensstemmelse med Planen af 1873 skal fremhæves:

- 1) at der heller ikke nu er foreslaaet nogen sammenhængende Forttrække, men kun to Grupper af Forter, der dog nu ere fjernede meget længere fra hinanden end i 1873,
- 2) at Enceinten paa høire Flå er beholdt i kun 6000 Alens Afstand fra Byen, medens det foranliggende Terrain, der savner Dækning af faste Forter, ligesom dengang er overladt de mobile Tropper at forsvare.
- 3) Paa Amagersiden er der ligesaalidt nu som dengang foreslaaet nogen Enceinte, og